

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπί τοῦ σχεδίου Νόμου «περὶ κοινοῦ πρᾶξεων ἢ ἐνεργειῶν ἀποσκοποῦσων εἰς φυλετικὰ διακρίσεις».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Ἡ Ἑλλάς, ἐπικυρώσασα διὰ τοῦ Ν.Α. 494/1970 τὴν ἐν Νέῃ Ὑόρκῃ ὑπογραφείσαν τὴν 7ην Μαρτίου 1966 Διεθνή Σύμβασιν «περὶ καταργήσεως πάσης μορφῆς φυλετικῶν διακρίσεων», ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως ἀφ' ἐνός μὲν καταδικάσῃ πᾶσαν φυλετικὴν διακρίσιν, ἀφ' ἑτέρου δὲ προβῇ εἰς τὴν λήψιν καὶ ἐφαρμογὴν μέτρων, τὰ ὅποια ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ὑπὸ τῆς Συμβάσεως ἐπιδιωκομένων σκοπῶν διὰ τὴν καταπολέμησιν ἐνεργειῶν ἀποσκοποῦσων εἰς τὴν διάδοσιν βίαιων ἢ θεωριῶν περὶ ἀνωτερότητος μιᾶς φυλῆς ἢ ομάδος προσώπων ἐνός χρώματος, ἢ προκαλοῦσων τὸ φυλετικὸν μίσος καὶ διακρίσεις, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐξάλειψιν πάσης φυλετικῆς διακρίσεως.

Ἐκ τῶν διατάξεων τῆς Συμβάσεως δὲν ἐπηρεάζεται ἡ νομοθετικὴ συμβεβηγμένην Κρατῶν — Μελῶν ἢ ἀφορῶσα εἰς τὴν ἐθνικότητα, τὰ πολιτικὰ δικαιώματα ἢ τὴν πολιτογράφησιν ἢ τὰς καθυπερθεύονται δι' αὐτῆς ὑπὸ Κράτους Μέλους διακρίσεις, ἐξαιρέσεις ἢ προτιμήσεις μεταξὺ ὑπηκόων καὶ μὴ ὑπηκόων αὐτοῦ.

Διὰ τῆς ὡς ἄνω Συμβάσεως ἀναλαμβάνονται ὑπὸ τῶν συμβεβηγμένων ἢ προσχωρούντων εἰς ταύτην Κρατῶν, αἱ ἀκόλουθοι ὑποχρεώσεις:

1) Νὰ μὴ προβαίνουν εἰς πράξεις ἢ ἐνεργείας ἐκδηλοῦσας φυλετικὴν διακρίσιν ἐναντι προσώπων ἢ ομάδων προσώπων. Ἡ ὑποχρέωσις αὕτη καλύπτεται διὰ τὴν Χώραν μας, κατὰ εἶσιν, ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 παρ. 2 ἐδάφ. πρῶτον καὶ δευτέρου τοῦ Συντάγματος, ὁρίζοντος ὅτι ἀπάντες οἱ εὐρισκόμενοι ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας ἀπολαύουν ἀπολύτου προστασίας τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἐλευθερίας των, ἀδιακαίτως ἐθνικότητας, φυλῆς ἢ γλώσσης καὶ θρησκευτικῶν ἢ πολιτικῶν πεποιθήσεων. Ἐξαιρέσεις ἐπιτρέπονται εἰς τὰς περιπτώσεις τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ διεθνoῦς δικαίου.

2) Νὰ προβοῦν εἰς τὴν λήψιν ἐιδικῶν καὶ συγκεκριμένων μέτρων πρὸς ἐξασφάλισιν ὑπὲρ φυλετικῶν ομάδων ἢ ἀτόμων ἀνηκόντων εἰς αὐτὰς πλήρους καὶ ἴσης ἀπολαύσεως τῶν ἀνθρώπων δικαιωμάτων καὶ θεμελιωδῶν ἐλευθεριῶν, ὡς ἐιδικώτερον ἀναφέρονται αὗται εἰς τὸ ἄρθρον 5 τῆς Συμβάσεως. Καὶ ἐπὶ τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης δὲν ἀπαιτεῖται ἢ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος λήψις ἐιδικῶν μέτρων πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ἀνωτέρω σκοπῶν τῆς Συμβάσεως, διότι τόσον διὰ τοῦ προαναφερθέντος ἄρθρου 5 τοῦ Συντάγματος, ὅσον καὶ διὰ τῶν λοιπῶν διατάξεων αὐτοῦ περὶ προστασίας τῶν ἀτομικῶν καὶ κοινωνικῶν δικαιωμάτων, παρέχεται πλήρης ἐλευθερία καὶ προστασία εἰς ὅλους ἀδιακρίτως τοὺς εὐρισκόμενους ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας, ἀναγνωριζομένου, σὺν τοῖς ἄλλοις, τοῦ δικαιώματος ὅπως ἕκαστος ἀναπτύσσῃ ἐλευθερώσως τὴν προσωπικότητά του καὶ συμμετέλλῃ εἰς τὴν κοινωνικὴν, οἰκονομικὴν καὶ πολιτικὴν ζωὴν τῆς Χώρας, ἐφ' ὅσον δὲν προσβάλλει τὰ δικαιώματα τῶν ἄλλων καὶ δὲν παραβιάζει τὸ Σύνταγμα ἢ τὰ χρηστὰ ἤθη.

3) Νὰ ἐξασφαλίσουν εἰς πάντας τοὺς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν των τελούντας πολίτας τὴν δέουσαν προστασίαν καὶ τὰ ἐνδίκαια μέτρα ἐνώπιον τῶν Ἑθνικῶν Δικαστηρίων καὶ παντὸς ἀρμοδίου Κρατικοῦ Ὄργανου, ἅνευ διακρίσεως φυλῆς, γλώσσας ἢ ἐθνότητος, ὡς καὶ τὸ δικαίωμα προσταγῆς εἰς τὰ δικαστήρια, πρὸς ἀπόδοσιν δικαίας καὶ ἐπαρκούς ἰκανοποιήσεως διὰ πᾶσαν ζήτησιν των συνεπείᾳ τῆς αὐτῆς διακρίσεως. Ἡ ἀνωτέρω εἰς τὰ Κράτη Μέλῃ ἐπιβαλλομένη ὑποχρέωσις καλύπτεται διὰ τὴν Χώραν μας ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Συντάγματος, τὸ ὅποion ἀναγνωρίζει εἰς πάντας δικαίωμα παρογῆς ἐνόμου προστασίας ὑπὸ τῶν δικαστηρίων, ὡς ἐπίσης καὶ ὑπὸ τῶν διατάξεων: α) τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, διὰ τοῦ ὁποίου ὀρίζεται γενικῶς καὶ ἀδιακρίτως ὅτι ὁ ἀλλοδαπὸς ἀπολαβεῖ ὡν καὶ ὁ ἡμεδαπὸς ἀστικῶν δικαιωμάτων καὶ β) τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Κώδικος Πολίτ. Δικονομίας, ὑπὸ τῆς ὁποίας ἐπίσης ἀδιακρίτως ὀρίζεται ὅτι

εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων ὑπάγονται ἡμεδαποὶ καὶ ἀλλοδαποί, ἐφ' ὅσον ὑφίσταται ἀρμοδιότης Ἑλληνικοῦ Δικαστηρίου.

4) Νὰ θεωρήσουν ὡς παρανομίους καὶ κοινοὺς πράξεις πᾶσαν παρ' ἀτόμων ἢ ὀργανώσεων διάδοσιν βίαιων ἢ θεωριῶν περὶ φυλετικῆς ἀνωτερότητος ἢ παρότρυνσιν πρὸς φυλετικὴν διακρίσιν, ὡς καὶ πράξεις βίας ἐναντίον οἰαδήποτε φυλῆς ἢ ομάδος προσώπων ἄλλου χρώματος ἢ ἐθνολογικῆς προελεύσεως. Ἐπίσης νὰ μὴ ἐπιτρέψουν εἰς τὰς δημοσίας ἀρχὰς καὶ τὰ δημοτὰ ἰδρύματα τὴν παρότρυνσιν πρὸς φυλετικὴν διακρίσιν ἢ ἐνδάρρυνσιν αὐτῆς.

Ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἀνωτέρω ὑποχρεώσεις δὲν ὑφίσταται παρ' ἡμῖν εἰδικὴ ρύθμισις καλύπτουσα πλήρως ταύτας, διὰ τοῦτο ὑπεβάλλεται εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ὑπὸ κρίσιν σχέδιον Νόμου, διὰ τοῦ ὁποίου εἰδικώτερον προβλέπονται τὰ ἑξῆς:

Διὰ τῶν διατάξεων τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νομοσχεδίου τιμωρεῖται ὁ ἐκ προθέσεως δημοσίως προβαίνων ἢ προτρέπων εἰς πράξεις ἢ ἐνεργείας συνιστώσας διακρίσιν ἢ ἐκδήλωσιν μίσους ἢ βίας κατὰ προσώπων ἢ ομάδος προσώπων, λόγῳ τῆς φυλετικῆς ἢ ἐθνικῆς καταγωγῆς των, διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν ἐν τῇ διατάξει ἐνδεικτικῶς ἀναφερομένων μέτρων, ἀλλὰ καὶ παντὸς ἑτέρου μέσου, ὡς εἶναι λ.χ. καὶ ἡ παροχὴ πάσης βοήθειας ἢ ἡ χρηματοδότησις διὰ φυλετικὰς δραστηριοτήτας.

Διὰ τῆς παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τιμωροῦνται διὰ τῶν αὐτῶν ποινῶν καὶ οἱ συμμετέχοντες εἰς ὀργανώσεις διὰ τῶν ὁποίων ἐπιδιώκονται, διὰ παντὸς μέσου, αἱ ἐν τῇ παρ. 1 τοῦ ἐν λόγῳ ἄρθρου 1 πράξεις.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τιμωρεῖται ὁ ἐχοράζων διὰ τῶν ἐν τῇ διατάξει ἀναφερομένων μέτρων προσβλητικὰς ἰδέας κατὰ προσώπου ἢ ομάδος προσώπων διὰ τὴν φυλετικὴν ἢ ἐθνικὴν καταγωγὴν των.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 3 ἀπειλοῦνται ποινικαὶ κυρώσεις κατὰ τῶν ἐπαγγελματιῶν, οἱ ὅποιοι ἀρνοῦνται τὴν προμήθειαν ἀγαθῶν ἢ προσοσῶν ὑπηρεσιῶν εἰς πρόσωπα μόνον λόγῳ τῆς φυλετικῆς ἢ ἐθνικῆς καταγωγῆς των.

Τέλος, ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 ὀρίζεται ὅτι τὰ προβλεπόμενα ἐγκλήματα διώκονται κατ' ἐγκλησιν τοῦ παθόντος.

Ταῦτα σκοποῦνται ὑπὸ τοῦ ὑπὸ κρίσιν σχεδίου Νόμου τὸ ὅποion ὑπεβάλλεται εἰς τὴν Βουλὴν καὶ παρακαλοῦμεν διὰ τὴν ἐπιψήφισίν του.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰουλίῳ 1978

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐξωτερικῶν
Γ. ΠΑΛΛΗΣ

Δικαιοσύνης
Γ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ κοινοῦ πρᾶξεων ἢ ἐνεργειῶν ἀποσκοποῦσων εἰς φυλετικὰ διακρίσεις.

Ἄρθρον 1.

1. Ὅστις δημοσίως, εἴτε προφορικῶς εἴτε διὰ τοῦ τύπου ἢ διὰ γραπτῶν κειμένων ἢ εἰκονογραφῆσεων ἢ παντὸς ἑτέρου μέσου ἐκ προθέσεως προτρέπει εἰς πράξεις ἢ ἐνεργείας δυναμένας νὰ προκαλέσουν διακρίσεις, μίσος ἢ βίαιαν κατὰ προσώπων ἢ ομάδος προσώπων ἐκ μόνου τοῦ λόγου τῆς φυλετικῆς ἢ ἐθνικῆς καταγωγῆς των, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρι δύο ἐτῶν ἢ μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

2. Διὰ τῶν ἐν παρ. 1 ποινῶν τιμωρεῖται καὶ ὅστις συνιστᾷ ἢ συμμετέχει εἰς ὀργανώσεις, αἱ ὁποιαὶ ἐπιδιώκουν ὀργανωμένην προπαγάνδαν ἢ δραστηριότητα πάσης μορφῆς τεινούσας εἰς φυλετικὰς διακρίσεις.

Ἄρθρον 2.

Ὅστις δημοσίως, εἴτε προφορικῶς εἴτε διὰ τοῦ τύπου ἢ διὰ γραπτῶν κειμένων ἢ εἰκονογραφῆσεων ἢ παντὸς ἑτέρου